

[Socialministeren.]

paa og dermed ogsaa Tilførslerne vestfra er standset, hvor vi derfor staar over for Mangel paa Raastoffer paa meget væsentlige Omraader, maa vi ganske naturligt frygte betydelige Ændringer i Beskæftigelsen inden for de forskellige Omraader af Erhvervslivet og en deraf følgende Stigning i den øjeblikkelige store Arbejdsløshed. Regeringen har derfor anset det for nødvendigt at søge fremmet en Arbejdsregulering og Arbejdsfordeling med det Formaal at holde et saa stort Antal Personer som muligt knyttet til Arbejdspladserne. Som Grundlag for sine Overvejelser i denne Henseende har Socialministeriet haft den af Arbejdsløshedsraadet den 24. Marts 1934 afgivne Betænkning vedrørende Nedsættelse af Arbejdstiden — en Betænkning, der tillige med et af Socialministeriets statsvidenskabelige Konsulent udarbejdet Memorandum vedrørende Arbejdstidsforkortelsen i sin Tid har været gjort tilgængelig for Medlemmer af dette høje Ting.

Om det Lovforslag, der paa dette Grundlag blev udarbejdet og forelagt Folketinget, skal jeg tillade mig at henvise til mine Bemærkninger ved Fremsættelsen i Folketinget og til de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, af hvilke det vil ses, at man paa to Hovedpunkter havde ændret Arbejdsløshedsraadets Forslag, idet man havde ændret Sættelsen af Arbejdsfordelingsnævnet, saa at de bestaaende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer fik en afgørende Indflydelse i Nævnet, og ladet den Godtgørelse, som skal ydes for Arbejde paa nedsat Arbejdstid, afholdes ikke af Stat og Kommuner, men af Bidrag, der paalægges samtlige Lønmodtagere.

Under Behandlingen i Folketinget er det fra det der nedsatte Udvalgs Side gjort gældende, at man, forinden man gaar til en tvangsmæssig Ordning af Arbejdsfordelingen, bør indhøste Erfaringer om, hvorvidt det ikke maatte være muligt at naa samme Resultat ad Frivillighedens Vej. Denne Opfattelse har jeg kunnet tiltræde, og paa dette Punkt er det oprindelige Lovforslag derfor ændret, saa at de Beføjelser, der var tillagt Arbejdsfordelingsnævnet i Henseende til at paalægge Organisationer, Virksomheder og Enkeltpersoner at gennemføre en Arbejdsdeling i den Form, Nævnet ansaa det for mest passende, er ophævet. Forudsætningen for, at man har kunnet stryge det tvangsmæssige Moment, er dog naturligvis, at Organisationerne søger Arbejdsfordelingen fremmet, saa vidt gør ligt, og det er derfor samtidig i Lovforslaget be-

stemt, at Arbejdsfordelingsnævnet skal afgive Indberetning til Socialministeren inden 3 Maaneder fra Lovens Ikrafttræden om, i hvilket Omfang der er foretaget en Arbejdsfordeling. Samtidig har de fire store Partier i Folketinget i Udvalgsbetænkningen erklæret sig villige til at medvirke til en Ændring af Loven, hvorefter det bliver muligt for Arbejdsfordelingsnævnet at kræve en rimelig Arbejdsfordeling gennemført, hvis en saadan ikke skulde finde Sted paa Frivillighedens Grundlag.

I Forbindelse med, at Nævnets Beføjelse til en tvangsmæssig Gennemførelse af Arbejdsfordelingen er gaaet ud af Forslaget, er Nævnets Godkendelsesret med Hensyn til de af Parterne vedtagne Ordninger af Arbejdsfordelingen trukket noget stærkere frem, ligesom de Hensyn, Nævnet skal lægge Vægt paa ved Afgørelsen af, om en Ordning skal godkendes, er understreget. Disse Hensyn er i første Række, at Gennemførelsen af en Arbejdsfordeling ikke maa gribe forstyrrende ind i eller være til Gene for Produktionen, herunder det selvfølgelig, at det er en Forudsætning for Gennemførelse af Arbejdsfordelingen, at den fornødne egnede Arbejdskraft staar til Raadighed.

Som nævnt paahviler det Nævnet at tage Stilling til og, for saa vidt det finder Betingelserne opfyldt, at godkende de af Parterne truffne Overenskomster om Arbejdsfordeling; og denne Godkendelse af Nævnet er en Forudsætning for, at Lovens Godtgørelsessystem kan træde i Virksomhed.

Ogsaa i dette Godtgørelsessystem er der under Lovforslagets Behandling i Folketinget sket en Ændring, idet man i Stedet for at fastsætte en aftrappet Skala har givet Arbejderne Ret til at opsamle Arbejdstidsforkortelsen inden for Perioder paa 6 Uger, saa at Godtgørelsen udbetales for hver fulde Normalarbejdsdag, den paagældende har været ledig; dog at en Nedsættelse af Arbejdstiden, der ikke inden for det nævnte Tidsrum af 6 Uger udgør mindst 3 normale Arbejdsdage, ikke berettiger til Godtgørelse. Godtgørelsen ydes i øvrigt til forsikrede i Overensstemmelse med vedkommende Arbejdsløshedskasses Vedtægter; til ikke-forsikrede, der tilhører et Fag, for hvilket der er oprettet en anerkendt Arbejdsløshedskasse, ydes Godtgørelsen med det Beløb, den paagældende efter sine Forhold vilde være berettiget til, saafremt han var Medlem af Kassen; og til alle andre med det i Henhold til Arbejdsløshedsloven fastsatte Maksimum for Dagpenge. Godtgørelsen udbetales til forsikrede gennem vedkommende